

Kl. 13:32

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Jeg kan kun sige, at det mig bekendt ikke er sådan, at den amerikanske politik i virkeligheden er sådan på landeniveau, uanset om det er den fortolkning, som fru Kirsten Brosbøl her lægger til grund, eller det er den fortolkning, som jeg i hvert fald hører fra officiel side i USA. Og jeg er ikke stødt på eksempler, hvor det har begrænsende virkning på danske udviklingsprogrammer. Jeg forstår, det er det, som fru Kirsten Brosbøl rent faktisk spørger til her. Men jeg vil gerne vende tilbage i form af skriftlige besvarelser. Her har vi så også lejlighed til egentlig at spørge ude i vores samarbejdslande, altså gå via vores ambassader og få tilbagemeldinger om, hvorvidt det har indflydelse på, eller i hvilket omfang det eventuelt måtte have indflydelse på danske udviklingsbistandsprogrammer.

Kl. 13:33

Formanden:

Så er der korte bemærkninger fra fru Lene Hansen.

Kl. 13:33

Lene Hansen (S):

Tak for redegørelsen til ministeren. Ministeren nævner, at Danmark kan tillade sig at tale med stor styrke, fordi vi er et af de rigtig store donorlande, når hjælpen til tredjeverdenslande skal fordeles. Det er jo dejligt, at man kan tale med stor vægt om så væsentlige spørgsmål som dem, vi drøfter her. Vi kunne jo alliere os med EU, hvad vi jo også har gjort i tidens løb, og dermed få større vægt bag ordene, men vi har jo hørt, som fru Lone Dybkjær var inde på, at der er kommet nogle medlemmer i familien, som har et lidt andet syn på kvinders ret til familieplanlægning, end vi andre måske har været vant til, og jeg vil da gerne høre ministeren vurdering. Hvordan kan vi på sæt og vis styrke EU's fælles stemme, sådan at vi ligesom kan lægge endnu mere vægt bag ordene?

Kl. 13:34

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:34

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne understrege, at jeg selvfølgelig generelt mener, at Danmark taler med en stærk stemme, fordi vi er et blandt fem lande, der lever op til den gamle FN-målsætning om at bidrage med minimum 0,7 pct. af vores bruttona-

tionalindkomst, så generelt mener jeg selvfølgelig, at Danmark taler med en stærk stemme, men i særdeleshed på det her område, fordi jeg oplever, at der, som jeg nævnte, er fuldstændig konsensus i Danmark med hensyn til kvinders ret til selv at bestemme over egen krop. Man kan sige, at vi her er inde ved kernen af noget, som jo handler om helt universelle rettigheder, helt universelle menneskerettigheder. Så det var med det i baghovedet, jeg sagde, at Danmark i særdeleshed på det her felt taler med en stærk stemme.

Hvad gør vi så i EU? Ja, der forsøger vi at bruge denne stærke stemme og den platform, som nu bliver bekræftet med en enig vedtagelse her i Folketinget i dag, og det er jo et godt afsæt for mig til at kunne fremføre de danske synspunkter. Men først og fremmest handler det selvfølgelig om, at vi allierer os med ligesindede i EU, dvs. Sverige, Holland, Tyskland, Storbritannien og de lande, som vi har tradition for at samarbejde tæt med, også når det drejer sig om så holdningsbaserede spørgsmål som det, vi har diskuteret her i dag. Og det arbejde vil jeg selvfølgelig fortsætte med henblik på, at vi, når der er mulighed for det, hver eneste gang det er relevant, fremfører, at det her er nødvendigt, at vi forholder os til det og at vi adresserer de her spørgsmål, ellers så når vi ikke sådan helt generelt – nu kan jeg se, at tiden er gået – 2015-målene. Det her er en forudsætning, for vi kan – jeg tror, det var hr. Jørgen Poulsen, der ganske glimrende fik det sagt – simpelt hen ikke få bekæmpet fattigdommen, hvis ikke familierne har mulighed for at lave en ordentlig familieplanlægning.

Kl. 13:36

Formanden:

Fru Lene Hansen for sidste korte bemærkning.

Kl. 13:36

Lene Hansen (S):

Det sidste er jo fuldstændig indlysende rigtigt, at vi bliver nødt til at kæmpe hver eneste dag for at fastholde det syn på kvinders ret til selvbestemmelse, som er forudsætningen for, at kvinder i tredjeverdenslande kan få lov at leve et fuldt og helt kvindeliv. Det er utrolig vigtigt.

Jeg er en lille smule forbavset over den udvikling, som kommer rullende hen over Europa, en udvikling i retning af en meget konservativ og gammeldags holdning til kvinders selvbestemmelsesret.

Jeg synes, det må være svært som minister at arbejde i et felt, hvor der er så divergerende op-